

[O. Mathiasen.]

det meningsløst, at vi i skolen søgte at lære børnene at skrive og regne og læse og at give dem lidt mod på fremtiden, når fremtiden tegner sig så håbløst, som den gør. Vi spørger ikke mere: hvad vil du være, når du bliver stor, men: hvis du bliver stor? Efter dette lovforslags vedtagelse må vi vel som et nyt specialfag i skolen indføre indøvelse i brug af gasmaske — ja, også i børnehaver og på vuggestuer, for det er vel ikke blot de voksne, vi skal søge at redde fra døden i nervegassen.

Jeg vil ikke være i stand til retfærdigt og endegyldigt at fordele skyld og ansvar i denne situation — vi har nok alle sammen en del af skylden — men jeg kan alligevel ikke frigøre mig for den tanke, at de ansvarlige regeringer og rigsdage, som har styret dette land siden 1945, i kraft af den militær- og udenrigspolitik, de har ført, i ikke ringe grad har medvirket til den fortvivlede situation, vi nu står i, hvor man finder det nødvendigt at træffe så omfattende forberedelser til at forsøge at sikre befolkningen i tilfælde af krig. Vort land er i denne periode hurtigt og sikkert blevet et mere eller mindre viljeløst led i den kaprustning, som finder sted mellem stormagterne og gennem NATO-politikken. Derved er vi kommet til at ligge som en militært spækket konklave i centrum mellem øst og vest, som en kastebold mellem stormagterne i deres interessekamp på liv og død, og vi er kommet i snævert militært samarbejde med et mere eller mindre naziificeret, nymilitaristisk Tyskland.

Jeg er overbevist om, at vi ville have stået stærkere i denne stridende verden, hvis vi havde fulgt en neutralitets- og afrustningspolitik på samme måde som for 35 år siden, da der i det høje ting var flertal for en sådan politik, en politik, som mit parti stadig vil anse for at være den eneste rigtige. Som vi nu står, har vi forskertset enhver mulighed for at holde os uden for stormagtsopgøret, hvis det kommer.

Nu står vi altså, med eller uden skyld, i en situation, hvor den højtærede indenrigsminister har ment det nødvendigt at fremsætte dette lovforslag, hvis hovedopgave vel må siges at være en effektivisering af det eksisterende civilforsvar, et forslag, der kræver stærkt forøgede udgifter,

anskaffelse af en mængde nyt materiel, flere beskyttelsesrum, udskrivning af tvungent mandskab, anskaffelse af gasmasker plus en hel del andre foranstaltninger.

Det er klart, at mit parti naturligvis er rede til at underkaste dette lovforslag en realistisk analyse, og når vi gør det, er der en meget væsentlig ting, som straks falder i øjnene. Det er dette, at civilforsvaret i virkeligheden må betragtes som et led i den militære oprustning. Det er ikke en påstand fra min side, det kan klart dokumenteres af faktiske forhold. Jeg skal nævne et par ting. Det fremgår f. eks. af den pjeces om orientering om civilforsvaret, som er udsendt af civilforsvarsstyrelsen, og som blev omdelt i det høje ting i går. Det hedder her omtrent parallelt med formålsparagraffen i lovforslaget, at formålet er at redde menneskeliv, at yde befolkningen hjælp, at lindre nød og begrænse skader på materielle værdier. Hvis vi kunne stoppe her, tror jeg at mit parti ville se med velvilje på dette lovforslag, for det er en selvfølge, at vi i nøjagtig samme udstrækning som andre mennesker i dette land og som alle ærede medlemmer i det høje ting vil finde det ganske i sin orden, at befolkningen skal beskyttes mest muligt, hvis den store ulykke rammer vore landsmænd. Men derefter hedder det i pjecen på side 5 — jeg beder om tilladelse til et citat—:

„Civilforsvaret får derigennem tillige almen forsvarsmæssig betydning, idet et effektivt civilforsvar vil medvirke til at holde befolkningens — og værnenes — moral oppe under krig og hindre sammenbrud af hjemmefronten. Det er således en af forudsætningerne for at sikre befolkningens overlevn som frit folk.“

Jeg ser her bort fra den sidste passus om at sikre befolkningens overlevn som frit folk. Det er en af de sædvanlige forsikringsveksler, som udstedes til befolkningen, når militæret og her altså civilforsvaret har ordet, en forsikring, vi ikke tror der er nogen som helst dækning for, når vekslen skal indfries, når fornuft og virkelighedssyn tages med i betragtning.

På samme side i pjecen står, at civilforsvaret er en integrerende del af Danmarks totale militære forsvar, og på side 36 fremhæves det, at civilforsvaret er et vigtigt led i NATOs militære forsvar, en opfattelse,